

ΤΗΛΕΦΩΝΟ

Ἀπὸ τὰ παραθύρια μας μὲ μία κλωστή μεταξί
Ἐκάμαμε τηλέφωνο γιὰ νὰ συνομιλοῦμε
Κι' ἡ γειτονεῖα δὲν ἤθελε ποτὲ τὰ μᾶς πειράξη
Εἰς ὅσα καὶ ἂν ἠθέλαμε κρυφόλογα τὰ εἰποῦμε.

Τρεμουλιαστὰ τὰ λόγια μας ἀπ' τὴν κλωστή περνοῦσαν
Ὅταν τοὺς ὄρκους μου ἔστειλα καὶ μοῦ ἔστειλε κ' ἐκείνη.
Ψιθυρισμοὶ ἀγγελικοὶ ἔς τ' αὐτιά μας ἀντηχοῦσαν
Ὅταν φιλήματα ἡ κλωστή ἀρχίησε νὰ δίνη

Μά... τράβα ἐγὼ καὶ τράβα αὐτὴ ἐκόπικ' ἡ κλωστή μας
Κι' ἡ ἀπιστη δὲν ἔγυρισε ποτὲ νὰ μὲ κυττάξη!
Τόσο ποῦ ἐπέισθηκα κ' ἐγὼ ἡ ἀγάπη ἡ ἐδική μας
Πῶς ἐκρατιόταν μοναχὰ σὲ μία κλωστή μεταξί.
Ζάκυνθος 1889.

ΗΛΙ

ΑΝΑ - ΛΑΤΑ

[Μόνον ὑπὸ τὸν τίτλον τοῦτον δυνάμεθα νὰ καταχωρίσωμεν, ὡς ἔχει, τὸ ἐπόμενον ποίημα, δι' οὗ ἐξυμνεῖται ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ζακύνθου. Παρομοίως φιλολογικῆς ἀξίας ἐδημοσιεύθησαν πλείστα καὶ κατὰ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, ὥστε τὰ πράγματα ἔχουν γίνεαι ἐν Ζακύνθῳ σαλάτα. Εἴθε ὁ Ὑψίστος νὰ βάλῃ τὸ χέρι του, ἀφοῦ ἡ Σύνοδος δὲν ἔμπορεῖ νὰ βάλῃ τὸ ἰδικόν της].

Ὁ Θεὸς τὴν φύσιν εὐλόγησε καὶ ἐν γένει τὰ στοιχεῖα
Διὰ νὰ ποιήσουν ἄνθρωπο διὰ τὴν ὀρθοδοξίαν
Διὰ νὰ ποιμήνη τοὺς λαοὺς καὶ νὰ μᾶς ἐφωτίση.
Νὰ καταστρέψῃ τὸν ἐχθρὸν νὰ μὴ μᾶς ἀπατήσῃ
Πάραυτα ποῦ εὐλογήθησαν ἡ φύσις τὰ στοιχεῖα
Στὸν Λάτα Κλήρον ἔδωσε κ' αὐτὸν σὰ τὸν Μανθίαν
Μᾶς κατηχεῖ ἀφ' τὸν ἀμβωνα μᾶς γράφει παρησία
Πῶς νὰ βρεθοῦμε νικηταὶ στὸ Πλάστη παρησία.
Χαῖρε σεβασμιώτατε στήλε ὀρθοδοξίας
Γονυκλιτῶς σὲ ἀσπάζομαι ἐξ σπλάγχχνως τῆς καρδίας
Θάρου μὴ σκανδαλίξῃσαι κι' ἄς σὲ κτυποῦν οἱ ἐχθροὶ σου
Καὶ ἄς λέγουν λόγους πονηροῦς σοῦ ἀύξάνουν τὴν τιμὴν σου
Οἱ ἄνθρωποι εἶνε ἀγνώμονες καὶ στὰ κακὰ συντρέχου
Τοὺς ποιμενάρχας καὶ ἥρωας φθοιοῦν καὶ καττρέχου
Νὰ χαίρῃσαι πῶς σὲ κτυποῦν ὡς τὸ σοφὸ Σωκράτη
Τὰ φῶτα του ἔλαμψαν καὶ αὐτοῦ στὰ ἔθνη καὶ στὰ Κράτη
Ὁ φθόνος εἶναι ὀλότυρλος καὶ μένει στὸ σκοτίδι
Ἐξώρισαν τὸν Κίμωνα τὸν δίκαιον Ἀριστείδη
Ἐκεῖνοι ποῦ τοὺς φθόνισαν ἔπαυσαν νὰ ἐπανέλθου
Ὅταν εἶδανε τὸν κίνδυνον καὶ τὴν φθορὰ τοῦ ἔθνους
Οἱ ἄνθρωποι εἶναι ἀγνώμονες καὶ ἀφ' τὸ καλὸ ἀπέχου
Τοὺς Ποιμενάρχας καὶ ἥρωας φθοιοῦν καὶ καττρέχου.

Ἀσπάζομαι τὴν δεξιάν σου
Ὁ τριετής συνδρομητῆς τῆς ΣΙΩΝ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΥΡΟΓΑΛΑΣ

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς
Παρ-λάτας

Ο ΤΥΠΟΣ ΜΑΣ

Ἐκ τοῦ Φαροῦ :

«Φρονοῦμεν, ὅτι νὰ ἦναι γνωστὴ πρὸς τὰ ἔντιμα μέλη τῆς τε διευθύνσεως καὶ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τῆς ἑλλην. ἀπμοπλοίας ἡ λογιστικὴ μας ἰκαίνοση, ὥστε μετ' εὐχαριστήσεως των βεβαίως θέλουμ ῥάθει, ὅτι θέλομεν ἰσολογισμοὺς χρήσεως 1886 καὶ 1887 νὰ μελετήσωμεν αὐτοὺς, καὶ δημοσιεύσωμεν τὰς ἐπ' αὐτῶν κρίσεις μας.»

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ :

«Ὁ ὄρκος ἐκεῖνος ἦτο ψευδής, διότι, τοῦ ὅτι ἡ οἰκία του ἐν ἡ τότε ἐκατοικούσαμεν εἶχεν ἀπαραίτητον ἀνάγκην ἐπισκευῆς ἦν καὶ ἡμεῖς ἐπράξαμεν, καὶ διὰ τῆς ἐπισκευῆς ἐκείνης ἡ οἰκία του ἐγένετο κατοικήσιμος μόνον διὰ τὸν παρελθόντα χειμῶνα, καὶ ἔνεκεν τῶν ἐξόδων ἐκείνων ἡ οἰκία του τῷ ἔδωκεν ἑνὸς ἔτους προσόδους.»

Ἐκ τῆς Ομοσπίας ἐκρίσης.

Ὅπως ἐν Ἀθήναις κ. Συγγρός εὐτῶ καὶ ἐνταῦθα ὁ κ. Ἀθανάσιος Ὁθων βος ἀστύνομος ἔδωκε προχθὲς ἐσπερίδα καθ' ἣν ἐκλήθησαν ἐκ τῶν φίλων του τινὲς καὶ καθ' ἣν τὰ τε αἰδέσματά καὶ ἀναψυχτικὰ ἦσαν ἀφθονα, ἀφθονος ἔρευσε ὁ καμπανίτης ἡ ρητινήτη καὶ μέλας ὁ τὴν εὐθυμίαν σκορπῶν ἐβασίλευεν. Ἡ διασκέδασις διήρκεσε μέχρι τοῦ σαλεπιτζῆ ὅστις ἦτο ὁ τελευταῖος σερβιτόρος τῆς συναναστροφῆς μετὰ δὲ τὴν ρόφησιν τοῦ σαλεπίου, καθ' ἣν ἀνήθησαν ἀπάντων τὰ σιγάρα διελύθη ἡ συναναστροφή καὶ ἀπῆλθεν ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια καὶ ἵνα ριφθῇ εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ Μορφέως πλήρης εὐαρέστων ἀναμνήσεων.»

Ἐκ τοῦ Ἀγγελῶου :

«Διὰ τὸν Θεὸν κ. Μανέτα ! διέλυσον αὐτὸ τὸ σχολαρχεῖον ἀφοῦ δὲν ἔχεις σκοπὸν νὰ μᾶς στείλῃς δασκάλους, ὅσον διὰ τὸν εὐνοουμένον Σας, Ἰατρὸν Παπαχρηστον, καὶ Παπαλουκᾶν Σπετσέρην, τοὺς οἰκονομοῦμεν ἡμεῖς.»

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ :

«Εἰς τὰ χίλια ὀκτακόσια καὶ ὀγδοήκοντα ἐπτὰ, εἴκοσι πέντε τοῦ Μαΐου ταῦτα ἦτανε γραφτά.
Ὁ ἔρωσ τὸ ζορλὸ παιδί ἀνεβάζει ἴστον ἀέρα,
τὴν Ἀρετούλα ἀναψε πετάει σ' ἂν περιστέρα.
Κ' ἐκάθησε εἰς τὰ βουνὰ ψηλὰ εἰς τὸν Διθέρα,
τοῦ Κούτιπα καὶ Ἀἰλὰ ν' ἀκούσῃ τὴν φλογέρα.
Κ' ὁ Μάγης τὴν ἐζάλισε μὲ στὴν καρδιὰ ἡ λαύρα,
γιὰ νὰ ζητῇ τὰ κόκκινα καὶ τοῦ Ἀἰλιᾶ τὴν αὔρα.»

Ρευσοχημική

Παρεκλήθημεν ν' ἀναγγείλωμεν, ὅτι τὸ χθεσινὸν φύλλον τῆς «Ἑβδομάδος», κῦξημένον κατὰ τέσσαρας σελίδας, διανεμηθήσεται αὔριον, μετὰ τὴν ἀπαγγελίαν τοῦ Εἰς τὴν Γαλιαν ποίηματος τοῦ κ. Ἀχιλλέως Παράσχου, ὅπερ θὰ περιέχῃ ὀλόκληρον.